

Samen de schouders eronder: Mario den Hoedt over participatie

OMMERKANAAL - De buurtschap Ommerkanaal ontstond toen er mensen van buitenaf kwamen wonen bij het kanaal dat in de negentiende eeuw werd gegraven. Dat kanaal splitste de oudere buurtschappen Wiharen en Arriën. Mario den Hoedt woont er sinds 1980. In 2007 nam hij samen met Henri Petter en Henk Kamphuis het initiatief om Plaatselijk Belang Buurtschap Ommerkanaal (PBBO) op te richten. Vanuit die rol zit Mario sinds 2015 in de participatieraad van de gemeente Ommen.

Mario: "Ik houd me binnen de participatieraad bezig met sociale cohesie en leefbaarheid. Dat betekent: zorgen dat alle mensen mee kunnen doen en dat iedereen zich verantwoordelijk voelt voor zijn leefomgeving. Zelfredzaamheid en oog hebben voor je medebewoners is daarbij essentieel." Hij noemt als voorbeeld dat er mede dankzij de saamhorigheid en zelfredzaamheid glasvezel ligt in het buitengebied. Binnen Ommerkanaal weten ze hem wel te vinden. Maar Mario den Hoedt zoekt voeding vanuit alle Plaatselijk Belangen en de wijkverenigingen in Ommen. Worden bewoners voldoende betrokken bij het inrichten van onze samenleving?

"Dat kan beter, vind ik. Zeker, als er lokaal zaken spelen, zoals sluiting van de school of verkeersmaatregelen komen bewoners in actie. Vaak staan de plannen dan al op papier en ben je te laat. Meedenken aan de tekentafel is effectiever. Daarom praat ik ook mee over het recht om

tegenover een plan van de gemeente je eigen plannen voor te stellen. De bermen in Ommerkanaal worden nu bijvoorbeeld geklept. Dat is voor de gemeente effectief en goedkoop. Het gevolg is snelle hergroei, een weinig draagkrachtige ondergrond en weinig biodiversiteit. Wij zouden liever zelf de bermen maaien. Met het maaisel verbeteren we onze landbouwgrond. Dan ontstaat een stevigere ondergrond, met meer biodiversiteit en verhoging van organische stof in landbouwgrond."

"Een ander voorbeeld van dat

recht om uit te dagen komt uit Vilsteren. Daar hebben ze de eerste Postcoderoos van Ommen gerealiseerd. De bewoners profiteren nu van goedkope groene stroom. Lokale gemeenschappen kunnen zo zelf een belangrijke rol spelen bij het behoud van de leefbaarheid. Zelf met elkaar plannen maken voor de toekomst van je eigen wijk, buurtschap of kern is van wezenlijk belang voor het behoud ervan."

Samen de schouders eronder en constructief meedenken. Dat kenmerkt ook zijn inbreng in een werkgroep

over de inclusieve samenleving. "Ik ben opgegroeid in een tijd dat je voor alles een apart hokje had. Dus een doveninstituut, een blindeninstituut, een sociale werkplaats. Ik vind het niet altijd makkelijk om me te verplaatsen in het leven van mensen met een beperking. Dat komt ook doordat ik er geen ervaring mee heb. Daarom zeg ik: begin bij de jeugd. Als je als kind een klasgenoot hebt die niet kan lopen merk je vanzelf dat zo iemand verder hetzelfde is als jij. Dan zijn er ook later geen drempels om normaal met elkaar om te gaan. Laat kinderen uit het

speciaal onderwijs meesporten met het reguliere onderwijs."

"Ik snap overigens best dat er ergens een grens ligt. Maar onnodige barrières moet je wegnemen. Andersom hoop ik ook dat mensen met een beperking hun mond open doen als ze ergens aan mee wilt doen. Want ik vertrouw erop dat er dan oplossingen gezocht worden. Ook over dit onderwerp kom ik graag in contact met mensen die ervaringen willen delen, of die mee willen denken."

Tekst/Foto: Hans Bunkers

Oliebollentoernooi MHC Dalfsen

DALFSEN – Op zaterdag 18 januari houdt Mixed Hockey Club Dalfsen het traditionele olieboltoernooi. Dit is een hockeytoernooi op een klein veld waarbij in teams van zes tegen zes wordt gespeeld. Iedere wedstrijd duurt vijftien minuten. Iedereen die het leuk vindt om te hockeyen mag meedoen. Voor belangstellenden die geen hockeyervaring hebben, maar het eens willen proberen is dit een mooie gelegenheid om zich aan te melden.

Het jaarlijkse olieboltoernooi kent intussen een lange geschiedenis. Centraal staat sportief en ontspannen genieten van onderlinge partijtjes en de dampende schaal met oliebolletjes. De afronding bestaat uit een nieuwjaarspraatje van de voorzitter en de nieuwjaarsborrel. Het olieboltoernooi vindt plaats op de Gerner Es in Dalfsen van 12.15 uur tot 15.30 uur. Kosten: 3 euro per deelnemer. Inschrijving: voor hele teams en voor individuele deelnemers via olieboltoernooi@mhcaldalfsen.nl, uiterlijk zondag 12 januari 2020.

Uitnodiging voor de Nieuwjaarsreceptie

DALFSEN - Het bestuur van de Zonnebloem afdeling Dalfsen, nodigt haar gasten, vrijwilligers en allen boven de 65 jaar die hier belangstelling voor hebben, uit voor de Nieuwjaarsreceptie op vrijdag 10 januari 2020.

Aanvang 14.00 uur in De Overkant, Kerkplein 22 te Dalfsen. Afsluiting met een kop koffie / thee om 16.30 uur.

Graag zien we u deze middag om uit te zien naar een mooi nieuw "Zonnebloemjaar"2020! De entree is gratis deze middag, maar... we zouden wel graag willen weten of u komt.

U kunt zich tot 6 januari aanmelden bij: Mariëtte Hilgenkamp: mrmhilgenkamp@gmail.com, tel. 06.14935188 – 0529.433408

40-jarig jubileumfeest bij Zonnebloem Nieuwleusen

NIJEUWLEUSEN – De afdeling Nieuwleusen van de Zonnebloem bestaat op 16 januari precies veertig jaar. Dit wordt op zaterdag 22 januari gevierd met een jubileumfeest in de Ontmoetingskerk aan de Burgemeester Backxlaan 269. Het

feest begint om 14.00 uur. Alle gasten en vrijwilligers van de afdeling, maar ook mensen die geen gast zijn maar wel tot de doelgroep behoren, zijn van harte welkom. Het gezelschap 'De juf, de bakker en de dominee' verzorgt de dag. Aansluitend is er een gezamenlijke broodmaaltijd. Aanmelden is gewenst en kan tot 10 januari bij Anneke Kleen, a.kleen@kpnplanet.nl of tel. 0529-483296

Mede dank zij de inzet van

het bestuur dat destijds de afdeling oprichtte is de Zonnebloem Nieuwleusen nu een bloeiende afdeling met 45 vrijwilligers die ongeveer vijftig mensen uit de doelgroep thuis bezoeken. De Zonnebloem zet zich in voor mensen – zowel

jong als oud – met een fysieke beperking of die dreigen te vereenzamen. Zij kunnen deelnemen aan diverse activiteiten, waaronder een boottocht, verrassingstocht, een dag winkelen of op vakantie gaan.

Column:

LAMPJE

Achterdocht

Eind december. Het jaar loopt leeg. Toch is er hoop. De dagen lengen alweer. Al merk je daar weinig van. Zeker niet als het donker en somber is. Sprokkelwerk. De kerstdagen voorbij, een nieuw jaar in aantocht. Het miezert. Ach ja, de tijd van het jaar. Je kunt verlangen naar mooi weer, maar je moet wel realistisch blijven, anders creëer je je eigen teleurstelling. Hollandse winters zijn zacht en nat. Af en toe zonnig, maar dan is het koud. 'Gezond weer', hoor je dan tien keer per dag om je heen. 'Koud, maar daar

kun je je op kleden.' Gezever. Mensen lullen elkaar maar wat na. Nu, peddelend over de Hardenbergweg, is het geen gezond weer. Kil en druilerig. Nog geen vijf uur en al pikdonker. Om chagrijnig van te worden. Slecht weer maakt nukkig. Om niks. "De pindakaas is op. Je zou toch nieuwe halen?" "Shit, vergeten!" Enigszins brommerig, "nee hè, alweer!"

Plots valt me op dat de auto voor me wel erg sukkelig rijdt. Bijna stil staat ter hoogte van het pand waar bakker Koggel eind vorige eeuw zoete brood-

jes bakte. Inmiddels voltooid verleden tijd. Schiet es op man, denk ik bij mezelf. O..., buitendlands kenteken. Die kennen deze smalle hindernisweg niet. Witte nummerplaat met de letters RO. Rome of zo? Ach nee, tuurlijk niet domoor, Roemenië! Huh..., wat moet die nu hier? In Boekarest valt dit karretje niet op. Hier wel. Verdacht. Als het maar geen inbrekers zijn. Die polshoogte komen nemen, zo in de schemer. Programma's als 'Opgelicht!' en 'Opsporing verzocht' zijn fnuikend voor je mensbeeld. Achterdocht be-

kroop me. Misschien onterecht, stigmatiserend zelfs, maar ja, er is veel narigheid. Inbraak. Oude mensjes die worden overvallen. En dan moet ik denken aan mijn lieve moedertje. Zo goedgelovig. Ik kan honderd keer zeggen: ma, 's avonds niet voor onbekenden de deur opendoen. Ook niet voor collectanten. Klopt, de dierenbescherming doet goed werk. Kom overdag maar terug. Vage klanten met autopech, die gebruik willen maken van je telefoon. Niet binnenlaten. Zie het voor zo me, ze biedt dat tuig nog kof-

fie aan ook. Niet dat er iets te halen valt. De stofzuiger en een koffiezetapparaat, dan hebben we alle kostbaarheden wel gehad. Gouden sieraden heeft ze niet. Alleen een hart van goud. Ik word uit mijn overpeinzing getrokken door een gil. Een rank, blond deertje, op de pakjesdrager van een slingerende fiets.

Op het zadel een opgeschoten joch. Hij schaterlacht en doet stoer. Is in zijn nopjes met zijn vracht. Tuit zijn lippen. Zijn smeekbede blijft onbeantwoord. Als reactie stampst hij

nog wat harder op de pedalen. Zijn buit gilt het uit. Niet uit angst, maar speelt en uitdagend. Als dat dwaze gedoe maar niet misgaat, denk ik bij mezelf, maar daar staan die twee niet bij stil. Die zijn verliefd. Wedden dat ze die verdachte auto met die vreemde nummerplaat niet eens hebben opgemerkt? Wat is het toch heerlijk om jong te zijn. Geen achterdocht, geen kou, geen zorg, alleen oog voor elkaar...